

Cây Trĩnh - Ngày 26 tháng 3 năm 1989.

Lính gọi: bà chủ tịch Hội gia đình tư nhân chính trị Việt Nam.

Thưa bà.

Tôi chưa được tiếp xúc cũng bà vì hoàn cảnh không cho phép, nhưng tôi đã tình dung bà là một người đàn bà giàu lòng nhân đức, đáng kính, dễ mến, hoạt náo, vui vẻ.

Tôi là một quả phụ nghèo khổ tuổi đời năm mươi ba tuổi, nhưng người đã cần cỏi. Suốt mười lăm năm trời sống khổ cần không biết một ngày vui trọn vẹn. Chồng tôi là một tích mười lăm năm qua, các con tôi thiếu tình thương của cha, mẹ không lo nổi vật chất cho các con.

Thưa bà.

Trước khi đặt cây bút xuống viết thư thăm hỏi bà, tôi ngậm ngùi không sao cảm được những giọt nước mắt lăn dài trên quả vú quá tuổi thân.

Chồng tôi Trần Văn Ôn (Ôn) quê xã Long Khánh Bên Cầu Cây Trĩnh. Sinh năm 1945.

Trước ngày giải phóng, học khóa huấn tập viên khóa II năm 1967 của Bộ tư lệnh Cảnh Sát Sài Gòn.

Được điều động về vùng II, tỉnh cuối cùng của Ba Mươi Đại úy chỉ huy trưởng cảnh sát quận Lạc Thiện Ba Mươi.

Chồng tôi bị mất tích tại quận này (15 năm nay). Từ đó đến nay tôi không nhận được tin tức và không được hưởng nó tiền trợ cấp của chính phủ cũ.

Vợ (tôi) Hoàng Nguyệt Anh Sinh năm 1937. Quê quán Chái Bính Cây Trĩnh.

Tôi là nhân viên Bộ xã hội Sài Gòn. Tôi phục vụ Tự xã hội Cây Trĩnh. Từ năm 1964 tôi làm giám đốc kỹ nhi viên Trĩnh.

Từ năm 1973 tôi được dời về tòa án Trĩnh phụ trách các em thiếu nhi phạm pháp. Trong mười một năm tôi được hưởng lương ngân sách ngoại viện của Mỹ Cấp (Tất cả hồ sơ tôi vẫn còn giữ lặt).

Chúng tôi chung sống được ba con: Hai cháu trai 6 tuổi, 5 tuổi và một cháu gái 6 tháng.

Sau ngày Cách Mạng về vì quá nợ xét kiến suy nghĩ tôi dứt hồ sơ của chồng tôi, và tôi xin chuyển

chính quyền khai đổi họ các con tôi họ Trần qua họ
Hồng của tôi.

Tất ngày ấy tôi mất tất cả : chồng mất, địa vị mất,
cha mẹ hai bên đều mất, nhà cửa, của cải nát lán lết

Với bản tánh hiền hòa, yêu thương mọi người ra ngoài
xã hội không thích nghi cuộc sống hiện tại. Suốt ngày
không chuyên môn, thất bại về buôn bán hết sức vất vả
chẳng ra gì, rồi lần lần bán tất cả đồ vật luôn cả nhà
của. Đến hiện nay tôi và các con phải ở nhà nhỏ nhà
của chú cháu tôi.

Bà ơi! Đời sau mà buồn quá nhiều khi tôi cố ý
nghĩ tử tử, nhưng tôi kịp lại cần phải sống để nuôi
dưỡng các con tôi vì chúng thiếu tình thương của cha,
mất mẹ lại khổ cho chúng.

Hiện nay, hai đứa con trai tôi đã lớn, làm công
nhân xí nghiệp Mỹ nghệ xuất khẩu 30-4 dưới tổng
hướng kèm còi, đứa cháu gái như tôi buồn bán lấy
lát sống qua ngày.

Hôm nay tôi về lại như này nhờ nhờ giúp đỡ cho
mẹ con chúng tôi được định cư sang Hoa Kỳ hoặc tùy bà
giúp đỡ hoàn cảnh mẹ con chúng tôi.

Cháu quá dài, tôi chúc bà và gia quyến dồi dào
niềm khỏe, hạnh phúc trên đây.

Họ Khẩu gia đình.

Mẹ : Hồng Nguyệt Ánh 1937.

Con : Hồng Trần Ngọc 1969

Con : Hồng Tử Thiên 1970

Con : Hồng Thị Oanh Oanh 1974.

Đau : Nguyễn Thị Lệ Diễm 1967.

Cháu nội : Hồng Nguyễn Khang : 1989.

Địa chỉ hiện tại : D87 Ấp Chái Trung Phường II

Thị xã Tây Ninh.

Chào Bà.

(Dấu)

Hồng Nguyệt Ánh

FROM: Hồng Nguyệt Ánh
D87 Ấp Chái Trùng
Phường 2 Chi Lăng
Cốy Tĩnh.
Việt Nam.

72555555
4700
55555555

PAR AVION VIA AIR MAIL

TO: FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL
PRISONERS ASSOCIATION

PO BOX 5435 ARLINGTON VA

222050635

TELEPHONE

USA